

Zpravodaj

pardubické farnosti sv. Bartoloměje

Vydává Římskokatolická farnost v Pardubicích

6/2012

Říjen

Náklady: 7,- Kč

www.farnost-pardubice.cz

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str.2-4

- Setkání pastorační rady
- A ještě k naší zvonici
- Svátost nemocných
- Pozvánka do seniorklubu
- Vysvěcení kaple sv. Anny

RODINY str.5

- 7. pouť pardubických rodin
- Nikodémova noc

FARNOST ROSICE str.6

- Pouť Kokešov
- Biřmování

MLÁDEŽ str.7

- Celostátní setkání mládeže ve Žďáru

VYSOKOŠKOLÁCI str.8

- Program pro vysokoškoláky

CHARITA str.9

- Oslava 20. výročí
- Křesťanská MŠ
- Mše sv. v domově důchodců

MISIE str.10

- Poselství papeže k Světovému dni misí

HUDBA str.11

- Občasník pro duchovní hudbu

ROK VÍRY str.12-13

- Pastýřský list biskupa

RŮZNÉ str.13

- 14 pražských mučedníků

KALENDÁŘ str.13-14

- Inzerát

MILÍ ČTENÁŘI,

před nedávnem jsem se setkal se spolubratrem a mezi řečí mně požádal, abych mu pokřtil vnuka. Byla z toho hodina. Hovořili jsme o významu křtu a o všem, co z toho vyplývá. Rozhodl jsem se, že napíší pár řádků, co nám křest dává, proč říkáme, že je velice cenným darem, proč máme dát dítě pokřtít.

Jedna žena napsala zajímavé svědectví, které nám snad ukáže důležitost této svátosti. Nazvala ho – Sen, který změnil můj život. Píše: Ve snu jsem se „probudila“, šla jsem do koupelny, osprchovala se, oblékla se a všechno bylo jako jindy. Až na jednu maličkost, nikdo mě neviděl jako bych nebyla. Jako bych byla v jakémsi biografu a hleděla na postavy, kte-

ré mě nemohou vidět. Nikomu jsem nechyběla. Žila jsem jako před tím s tím rozdílem, že vlastně nikomu nechybím. Běhala jsem v tom snu, křičela, navštěvovala své známé, ale s jednou maličkostí, jak sděluje, byla jsem neviditelná. Nikdo mě neodpovídal. A pak jsem si uvědomila, že jsem mrtvá. Probudila jsem se v slzách a nechápala, že mně nikdo nevidí. Pak jsem volala a křičela je tady někdo, kdo mě může zachránit? Probudila svým křikem malé dítě, které začalo plakat. Je to rozhodně zajímavý příběh, který naznačuje, z čeho

jsme darem křtu vysvobození.

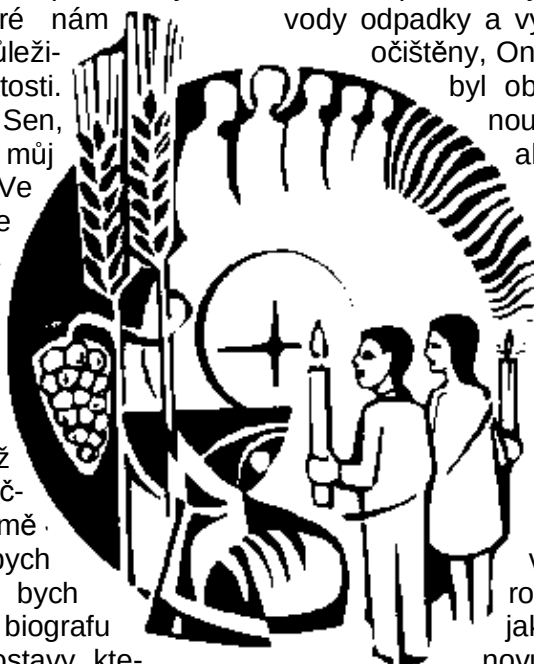
Je to právě křest, který je záchranou před naší vnitřní samotou. Bůh působí v našem životě svou mocí pravé skrze tuto svátost. Křtem jsme se stali Božími dětmi, byli jsme zbavení neblahého dědictví. Existuje také blahé svědectví. Ježíš, ač sám byl bez hříchu, nechal se pokřtít. My vhazujeme do vody odpadky a vystupujeme z ní

očištěny, On do ní vstoupil a byl obtěžkán naší vinou. Bylo nutné,

aby se Ježíš nechal pokřtít do naší smrti (Řím 6,3) abychom neutonuli ve svém hříchu a žili z jeho nesmrtelnosti, jak o tom psal sv. Pavel. Dábelské je páchané okrašlovat a vydávat za dobro. Křestní slib jako křesťané obnovujeme v liturgii

na Bílou sobotu. I když se křtěnec odřekl nepřítele naší spásy, pravda je, že ďábel se nezřekl toho, kdo byl pokřtěn. Celý život s tím budeme zápasit. Proto sv. Pavel nás vyzývá: „Oblečte se v plnou zbroj Boží, abyste mohli čelit útokům ďáblovým.“ (Ef 6,12-17) Měli bychom si uvědomit, že patříme Kristu a křestní milost není jen dar, ale také závazek. Křest nám otvírá nové cesty, pokud se po nich vydáme a získáváme mnoho přátel. Dovedeme být vděčný za tento dar?

jáhen Josef

SETKÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 20. ZÁŘÍ 2012

Pastorační rada (PR) se na svém prvním setkání po letních prázdninách sešla ve čtvrtek 20. září na farním sále. Setkání PR moderoval její předseda P. Antonín Forbelský a zahájil ji modlitbou K. Rahnera.

HISTORIE

P. Forbelský stručně shrnul akce, které se odehrály v minulosti, zvláště během letních měsíců (*CSM ve Žďáru n/S, vikariátní pout' do Libice n/C, Pout' rodin v Luži, Pondělní večer 10. 9.*).

Dnů evropského kulturního dědictví (9. září) se zúčastnilo přes 700 lidí ve všech otevřených kostelích: u sv. Bartoloměje, sv. Jana a v Kostelíčku.

Svatobartolomějské poutní setkání kolidovalo s poutí v Kokešově a začátkem salesiánské oratoře, proto se ho neúčastnilo tolik lidí, naproti tomu v Kokešově bylo nadprůměrné poutníků.

Pondělní večery: 1. října bude mít přednášku Mons. Václav Malý do Vánoc by se Pondělních večerů mohli zúčastnit P. Hoffmann, P. Brokeš, dr. Doležal; do budoucna možná i P. Martinek? (umění)...

10. prosince bude mít přednášku o adventní a vánoční hudbě J. Kuchválek, regenschori.

Výuka náboženství: Z. Petrášová seznámila PR s rozpisem tříd, celkem se přihlásilo celkem 70 dětí.

Pastorace vysokoškoláků: 3. října bude slavnostní zahájení akademického roku na UPce, i nadále se pastorační rada bude věnovat P. Radek.

Ministranti + mládež: Jáhén Tomáš informoval o první schůzce, proběhne i vikariátní setkání mládeže.

Příprava snoubenců: Jáhén Ladislav připomněl kurz přípravy na manželství, jenž bude zahájen v říjnu.

Katechumeni: P. Forbelský doplnil mozaiku aktivit i o přípravu dospělých na křest.

Akolyté: Pověření ke službě v naší farnosti dostali tři muži: B. Šlégr, V. Kouba a P. Burgert.

Charita: Ředitelka Charity M. Hubálková seznámila PR s výstavou v rámci Aktivního roku stárnutí a akcemi v souvislosti s 20. výročím zahájení činnosti místní Charity.

Další sociální aktivity Charity probíhají standardně (šatník, odlehčovací centrum atd.), do budoucna

je v plánu výroba adventních věnců (jako vloni) a tradiční Tříkrálová sbírka.

BUDOUCNOST

Modlitba růžence: V říjnu – měsíci růžence – by měly probíhat tradiční páteční modlitby růžence 5.10. – akolyté, 19.10. – skauti, 26.10. – vincenťanky.

Misie: Z. Petrášová seznámila PR s misijními aktivitami: misijní dílna, v níž budou děti vyrábět drobnosti pro misie, proběhne 13. října; 20. října proběhne Misijní modlitební most, následně v neděli 21. 10. bude hlavní mše sv. v 9:00 u sv. Bartoloměje přenášena rozhlasem.

Blahořečení: 13. října bude v Praze blahoslaveno 14 fran-tiškánských mučedníků, u této příležitosti bude uspořádána „dveřní“ sbírka.

Dušičky: Dušičkové pobožnosti budou v Pardubicích probíhat jako obvykle (hřbitov, Pardubičky).

Výroba dušičkových věnců – pro misie

Farní adventní den: Letos se uskuteční 1. prosince zpět u salesiánů.

Výroba adventních věnců – Charita, Farní adventní den

Roráty: Opět jsou v plánu pravidelné rorátní mše sv. během adventní doby.

SKUPINKY

Salesiáni: Aktivity pro rodiny – sport v Nemošicích, v zimě pak přesun k salesiánům. Každá neděle od 16 do 17.30 otevřít SaSM pro sport, otázka je zajištění bezpečnosti, musí proběhnout jednání s P. Glogarem – důležitá je KOMUNIKACE !!!

L. Wawrzacz navrhl změnu webu, aby odkaz na tyto aktivity byl jasně vidět už při zběžném pohledu.

ALFA kurzy: Cílem kurzů je debata o vztahu ke Kristu a vytváření společenství – v dnešní době se stále více rozvíjejí i v katolické církvi. Jsou otevřeny i pro „nevěřící“ (kteří se na jejich základě mohou rozhodnout např. pro katechumenát) – problémem je, že řada lidí má zájem „jen“ o svátosti, netouží ale po hlubším životě s Kristem.

M. Hubálková přišla s vlastním pohledem: kurzy se jí líbily, jde o prohloubení vlastní víry a např.

(Pokračování na stránce 3)

(Pokračování ze stránky 2)

pro pracovníky Charity by to mohla být dobrá příležitost „infiltrace“ do našeho společenství.

M. Deml navrhl konzultaci s moderátory kurzu v Hradci Králové, kde kurzy už probíhají (manželé Hylmarovi), pak záleží na tom, komu kurzy nabídnout (věková struktura) a do jaké míry jejich obsah přizpůsobit katolickému prostředí.

Do debaty se dále zapojili J. Franc a P. Radek; P. Antonín nechal otázku zatím otevřenou, další postup se bude řešit na příštím setkání PR (možnost pozvání někoho, kdo se v ALFA kurzech angažuje).

Mikuláš: Loňské 2 skupinky měly poměrně „našlapaný“ program, bylo by vhodné jich mít více (P. Radek přišel s nabídkou miter, které by mohl závidět i pražský arcibiskup J).

Hudba: Navrhnout zájemcům o koncerty v našich kostelích jakési „podmínky“, které by byly podnětem pro diskuzi, aby byly dodrženy základní parametry (vhodnost programu, důstojnost prostředí apod.).

Restituce: Je maximálně vhodná přednáška o církevních restitucích, nabídl se P. Petráček (jedna

u sv. Jana v rámci Pondělních večerů, jedna na faře).

Senioři: Nabídka aktivit pro seniory: zveřejnit na přístupných místech, aby měli možnost přijít i další, „mladší“ senioři.

Skauti: Skautky se snaží navštěvovat seniory ve farnosti - další mládež by se do toho chtěla zapojit.

Dobrovolnická činnost: Charita shání dobrovolníky na benefiční akce (návštěva seniorů v Třebošicích, organizační zajištění akcí).

Zvony: VČD vybralo na štědrovečerních sbírkách 124. tis Kč na zajištění ochozu ve zvonici, aby veřejnost mohla vidět nové zvony.

Divadlo přišlo s podnětem pamětní desky na památku sbírky a zasadilo se o vznik vlastního zvonu, který se odlije „v přímém přenosu“ na Pernštýnském náměstí 21. 9.

Více o této situaci ve článku biskupa Josefa Kajneka.

Příští setkání PR bylo stanoveno na 8. listopadu v 19.00 na faře.

Zapsal: Martin Beran

A JEŠTĚ K NAŠÍ ZVONICI.

21. září navečer, na svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty, byly Pardubice na Pernštýnském náměstí svědky „mimořádného divadla“ – odlítí malého zvonu. Taková událost je opravdu neobvyklá. A jakou má souvislost s naší zvonící a zvony ulitými před čtyřmi lety?

Tehdy při Dnech evropského dědictví, jsme zpřístupnili veřejnosti zvonici. Starý zvon sv. Bartoloměj i nové zvony Arnošt z Pardubic a Vilém z Pernštejna jsou zavěšeny v horním patře nově zbudované zvonové stolice, který je na úrovni žaluzií, otevřených do všech světových stran. Tam ovšem vede jen železný žebříček. Na krásnou tesářskou a zvonařskou práci ze spodního patra není vidět. Na zbudování dalšího schodiště a plošinek už nezbývaly prostředky. Samotné zvony byly skutečně sponzorským darem, ale farnost nesla nemalé náklady na příslušenství ke zvonům – srdce, dubové hlavice s ložiskovým uložením, lineární motory, opravu spodní části a výstavbu dalšího patra zvonové stolice. Nebyli jsme schopni tehdy dalších investičních nákladů do zvonice a tehdy vznikla iniciativa od vedení Východočeského divadla.

Po tři roky se konala o vánocích sbírka v divadle a široká veřejnost přátel divadla shromáždila částku 124 088 korun na tuto akci (finance jsou uloženy na zvláštním podkontu na farním účtu). O letoš-

ních vánocích bude zvonek zvaný „Thálie“ představen v divadle a na jaře roku 2013 se vybuduje přístupové schodiště a zabezpečení proti úrazům k hornímu patru zvonice. V dolní části zvonice vystavíme některé staré prvky srdce a hlavice od zrekvírovaných zvonů, cechovní lucerny apod. Tam bude také viset zvon „Thálie“ a bude viditelnou připomínkou na dary návštěvníků divadla na zpřístupnění pardubické zvonice.

Josef Kajnek, světitel biskup

SVÁTOST NEMOCNÝCH

V sobotu **10. listopadu 2012 v 09:00 hod.** se bude při mši svaté v kostele **sv. Bartoloměje** udílet **svátost nemocných**. Před mší svatou bude **od 08:30 hod. příležitost ke svátosti smíření**. Zájemci se mohou přihlásit v sakristii v kostele sv. Jana i u sv. Bartoloměje. Následně po této slavnosti bude malé pohoštění v prostorách fary (můžete-li přispět něčím upečeným na společný stůl, předem děkujeme).

Podmínky k přijetí svátosti nemocných jsou tyto: pokřtěný katolík, vážně nemocný (i větší obtíže stáří jsou zde považovány za nemoc) a po předchozím přijetí svátosti smíření. Těm nemocným, kterým jejich nemoc nedovolí přijít na toto společné udílení svátosti nemocných, rádi udělíme svátost nemocných u nich doma nebo v nemocnici, pokud o ni projeví zájem.

P. Antonín

POZVÁNKA DO SENIORKLUBU

Zveme vás na pardubickou faru, kde se každou druhou středu v měsíci schází senioři pod vedením p. Ing. Jana Khola. Dozvíte se tam různé zajímavosti, poučíte se i v duchovních věcech a popovídáte si se známými při kávě, čaji a zákuscích. Někdy mezi nás přijde kněz nebo i jiná zajímavá osobnost. Promítají se zde různé obrázky o dění ve farnosti, obrázky z přírody nebo ze světa.

Přijďte mezi nás.

Za všechny seniory vás zve
Olga Kylarová a Ludmila Moriová.

VYSVĚCENÍ KAPLE SV. ANNY V PARDUBICÍCH.

Dne 9. října 2012 byla panem arciděkanem P. Antonínem Forbelským znovuvysvěcena kaple sv. Anny, která má za sebou pohnutou historii. Na místě této kaple byla v r. 1771 postavena socha svaté Anny a v r. 1822 pardubický měšťan V. Říha nechal pro tuto sochu postavit kapli. Od tohoto místa se také zahajovaly tehdy vyhlášené parforní hony.

Větší opravy se kaple dočkala až v r. 1908, a tak celé století chátrala. Až v r. 2007 svítla naděje na její záchranu, když ji do vlastnictví zakoupil stavební inženýr Jiří Hájek s cílem její obnovy. Podle jeho vlastních slov, která pronesl na úvod slavnostního aktu vysvěcení kaple, že kdyby byl tušil jaké si připravil starosti a nepochopení úřadů, asi by si to rozmyslel. Ale díky jeho vytrvalosti a úsilí září dnes fasáda a střecha s krásnou věžičkou novotou a nad vchodem do kaple se skví letopočet 1771.

Při obřadu použil P. Antonín Forbelský k zamyšlení Matoušovo evangelium, 7. kap. (nesuďte, abyste nebyli souzeni, o moudrosti muže, který si postavil dům na skále, ...) a zazpívali píseň ke svaté Anně. Před samotným aktem vysvěcení kaple jsme se na poděkování pomodlili modlitbu Otče náš a paní Anna Hofericová zazpívala píseň Ave Maria.

A tak se již dnes můžeme těšit na poutní bohoslužbu v „kapličce Aničce“ (to označení použil P. Ant. Forbelský) o svátku svaté Anny. Díky.

- JČ -

7. POUŤ PARDUBICKÝCH RODIN

Máme dnes prvního září, ale dětská očka září.

Nepůjdeme do školy dělat zase úkoly,
máme totiž sobotu, přesně deset hodin,
a začíná sedmá pouť pardubických rodin.

Místo naši otcové vybrali fakt skvěle
a kdo se tam nevydal – doporučujeme vřele.

Začínáme bohoslužbou
v chrámu Páně na Chlumku,
na nebi dnes, škoda, není ani známka po slunko.

V našich srdcích však slunce hřeje,
nejen když se jáhen Tomáš při kázání směje.

Děkujeme za radosti o prázdninách prožité
a prosíme, aby nové zkoušky nebyly moc složité.

Po duchovním nasycení vyrazíme na výpravu,
otec Toník kráčí směle v čele početného davu.
Za chvíli nás vřele zdraví Košumberku zřícenina,
z Tomášovy lahve voní do kroku nám medovina.

Pardon, je to slivovice, pravá, chutná převelice.

Dále pokračujem k Paletínské kapli,
zde nás prosí fotograf, abychom se zapli
a za ruku chňapli.

Hromadné foto se stává již tradicí,
poslušně se k sobě tulí malincí i velicí.

Povedla se, můžem dále, nálada je dobrá stále.

Putujem si různě lesem,
každý svou radost i starost na zádech si nesem.
Cíl cesty se velmi blíží, těm menším se očka klíží.

U splavu nás čeká pěkné tábořiště
a co víc, uprostřed něj i velké mokré ohniště.

Nevěřící Tomášové s buřty chvíli váhají,
vzápětí však na kluky v akci (ne)věřičně zírají.
Velký špalek uvnitř suchý kde se vzal tu se vzal,
a kluk v akci ho na suchá polínečka rozsekal.

Oheň hoří, buřty zlátnou,
výlet končí hostinou vydatnou.

Dorazí i zbloudilci, nejsou žádní opilci J.
Všem přítomným děkujeme, moc jsme si to užili,
zbytek dne ještě na hradě při pohádce strávili.

Těšíme se příští rok na další pouť rodin,
na příjemně strávených společných pár hodin.

Iveta Vitáčková

NIKODÉMOVA NOC MÁ SVÉ WEBOVÉ STRÁNKY

Ve čtvrtek, 4. října 2012 byly zprovozněny webové stránky projektu „Nikodémova noc“, které lze najít na adrese: www.nikodemovanoc.cz Stránky jsou realizovány jako důležitá součást pastoračního projektu Nikodémova noc. Budou nabízet aktualizovaný seznam kostelů, které se připojí k Nikodémově noci, stejně jako potřebné informace pro ty, kteří se jí chtějí zúčastnit - ať už jako pořadatelé, nebo jako její návštěvníci.

PAMÁTKA PANNY MARIE BOLESTNÉ - POUŤ KOKEŠOV, 16. 9. 2012

Také letos si řada věřících připomněla v neděli 16. září 2012 památku Panny Marie Bolestné tradiční poutní bohoslužbou v Kapli Panny Marie Bolestné v Kokešově. Letošní pouť nabyla svého významu mimo jiné i tím, že mezi věřící zavítal královéhradecký diecézní biskup Mons. Jan Vokál. Koncelebranty byli Mons. Antonín Duda, P. Antonín Sokol a P. Ľubomír Pilka. Pozvání na mši svatou přijali i želivští bratři premonstráti z Havlíčkova Brodu –

P. Hroznata Pavel Adamec a P. Kristián Damián Vrchovský. Samotné slavnosti

předcházela společná modlitba bolestného růžence. Ve svém kázání Mons. Vokál vyzdvihl trvalý odkaz Panny Marie a připomenul bolesti, které protrpěla ve spojení se svým Synem Ježíšem Kristem:

1. prorocství Simeonovo – předpovídá, že její vlastní duši pronikne meč
2. útěk s Josefem a Ježíškem do Egypta před Herodovým vražděním betlémských neviňátek

3. hledání dvanáctiletého Ježíše ztraceného v jeruzalémském chrámě

4. setkání se svým Synem nesoucím kříž na cestě na Golgotu

5. ukřižování Ježíše - utrpení matky stojící se sv. apoštolem Janem pod křížem

6. snímání z kříže a spočinutí mrtvého Ježíše v jejím náručí

7. ukládání Ježíše do skalního hrobu.

Na závěr bohoslužby proběhlo tradiční posvěcení nedaleké studánky se zázračnou vodou a biskupské požehnání. Mnozí věřící využili možnosti přijmout novokněžské požehnání od P.

Damiána - tímto mu ještě jednou přejeme mnoho Božího požehnání do kněžské služby. Upřímné poděkování za krásné prožití slavnosti patří Mons. Vokálovi a všem kněžím. V neposlední řadě patří velký dík také místním organizátorům poutě a všem přítomným, kteří svojí účastí přispěli k příjemné atmosféře letošního setkání.

- lh -

BIŘMOVÁNÍ 30. 9. 2012

Poslední zářijovou neděli byla v kostele sv. Václava v Rosicích po velmi dlouhé době udílena svátost biřmování. Na tuto událost se kromě biřmovanců připravovala celá farnost s několikátýdenním předstihem pravidelným rozjímáním nad dary Ducha Svatého, zvláštními modlitbami a obnovou křestního vyznání. Slavnostní bohoslužbu celebroid biskup Mons. Josef Kajnek a kromě místního duchovního Mons. Antonína Dudy se jí zúčastnili dále P. Radek Martinek (vedl přípravu tří biřmovanců v Pardubicích) a jáhen Karel Kylar. Ve zcela zaplněném kostele přijalo z rukou Otce biskupa pečeť darů Ducha Svatého šestnáct biřmovanců z Rosic, Svítkova a Pardubic.

- Sedm darů Ducha Svatého patří ve své plnosti Kristu.
- Doplnují a přivádějí k dokonalosti ctnosti těch, kteří je přijímají.

V závěru bohoslužby na přání Mons. Dudy ocenil pan biskup dlouholetou práci místních farníků při údržbě a úpravě kostela. A na úplný závěr Mons. Duda využil přítomnosti Otce biskupa a za sebe i celou farnost mu pogratuloval k blížícímu se významnému výročí - 20 let od jmenování do biskupské služby.

Všem přítomným patří pak poděkování za účast, organizaci a podporu této slavnosti.

Fotodokumentaci (p. Václav Pecen) lze zhlédnout na stránkách www.farnost-pardubice.cz.

- lh -

- „Dar moudrosti, rozumu, rady, síly, umění, zbožnosti, bázně Boží“

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Ve dnech 12.8 až 19.8 se konalo Celostátní setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou. Toto setkání se koná jednou za cca 5 let a byla zde i naše mládež. Ovšem mužná část mládeže se rozhodla dopravit se do Žďáru trochu netradičtěji a dobrodružněji. Rozhodli jsme se tedy, že půjdeme pěšky a jako ubytování jsme stanovili lesy u vodních přehrad. V neděli to měla být Seč a v pondělí Velké Dářko. Společně jsme tedy šli na ranní nedělní mši svatou v 7 hodin a po ní jsme vyrazili směrem na Chrudim, kde jsme plánovali obědvat. Cestou do Chrudimi se nepříhodilo nic netradičního a kolem poledne jsme již nakupovali v místním supermarketu oběd a také večeři, kterou jsme si plánovali večer uvařit. Po obědě a krátkém odpočinku jsme vyrazili dále na cestu. Cesta byla ještě dlouhá, a aby to lépe uteklo tak jsme zkoušely hrát různé hry nebo skupinově pískat. Nejpískanější melodií se stala melodie z pohádky O Statečném kováři. Ovšem s kilometry taky přibývala bolest nohou, takže jsme absolvovali několik zastávek, kdy si mohly naše nohy odpočinout a já mohl vytáhnout bochte z domova. Kolem páté hodiny jsme také zastavili pár kilometrů od Seče u malého občerstvení, kde jsme si koupili zmrzlinu nebo něco k pití.

Nakonec jsme přeci jen došli k Seči, kde jsme se vykoupli v opravdu studené vodě (alespoň pro mě), ale bylo to osvěžující. A po této malé koupeli a zároveň odpočinku jsme se vyškrábali na zříceninu Oheb nad sečskou přehradou. Škrábání vůbec nebylo jednoduché vzhledem k ujitým kilometrům, a také k těžkým batohům na zádech. Slunce už bylo nízko a bylo tak potřeba najít místo ke spaní, které jsme našli rychle, ale hlavně najít dřevo na oheň a začít vařit večeři. K večeři jsme si uvařili „těstovinovou kaši“ s kečupem, a kdo měl ještě hlad, mohl si vyškrábat připečené těstoviny z kotlíku. Noc nebyla vůbec příjemná, byla zima a já se každé 2 hodiny nějakým nedopatřením vzbudil, takže jsem se nemohl dočkat rána. Když jsme ráno vstali, věděli jsme, že dnešek bude dosti krizový. Nohy stále bolely. Rozdělali jsme tedy rychle oheň a posnídali jsme špekáčky. Také jsme samozřejmě museli naplánovat trasu. Určili jsme tedy minimálním cílem Ždírec nad Doubravou. Vyšli jsme tedy na cestu podél nádrže, u které jsme také umyli nádobí z večeře.

Cesta ubíhala pomaleji než předchozí den, dělali jsme často zastávky a taky nám docházelo pití. Když jsme kolem poledne dorazili do Horního Bradla a podívali se na mapu, abychom zjistili, kolik

jsme ušli, dosti jsme se zděsili a bylo nám jasné, že k Velkému Dářku pravděpodobně nedojdeme. Během cesty jsme se také několikrát ztratili, vrátili, odpočívali, nakupovali a zase ztratili a takhle to šlo dál. Slunce už zapadlo a my jsme stále ještě nebyli u Ždírcce. Nakonec jsme došli k lesu asi 3 kilometry a dohodli jsme se, že pro dnešek už končíme. Lehli jsme si do kruhu, uvařili gulášovku a šli spát. A je tu třetí den cesty a v nohách už jsme měli cca 60 kilometrů, takže to bylo dosti znát. Došli jsme tedy do Ždírcce, kde jsme si nakoupili snídani. Ze Ždírcce jsme směřovali na Velké Dářko. Cesta kupodivu ubíhala mnohem rychleji než předchozí den. K Velkému Dářku jsme dorazili (po zastávce na oběd v jedné z vesnicí) pár hodin po poledni a lákala nás zkratka lesem, díky níž bychom si nějaký ten kilometr ušetřili. Měla to být jakási lesní cesta, ale po té co jsme vstoupili do lesa a žádnou kloudnou cestu nenašli, jsme si připadali poněkud ztraceni. Ovšem Lukáš vytáhl všemocný mobil, ve kterém se skrýval nějaký pochybný kompas. Když se nás ptal na velice zvláštní otázky a začal si fotit slunce, tak jsem dosti pochyboval o funkčnosti tohoto přístroje. Ale ukázalo se, že to fungovalo a nějaký směr jsme měli. Pokračovali jsme tedy v chůzi skrz les. Uplynulo několik minut a my byli stále v lese a žádná cesta nebyla nablízku. Nakonec jsme, ale přeci jen vyšli kdesi na křižovatce a potkali pár turistů, kteří nám na otázku – Prosím vás, nevíte, kde jsme? – upravili polohu a my zjistili, že ta zkratka byla opravdu zázračná a že jsme pár kilometrů od Žďáru. V nedaleké vesnici jsme si znovu odpočinuli a po té jsme šli po cyklostezce podél jezera

až do Žďáru. To byly úmorné poslední kilometry, které jsme našťastí zdolali, a uvítala nás cedule – Žďár nad Sázavou. Ale také cedule – Žďár n.S.(nám) 3 km. To nás tedy vůbec nepotěšilo, a tak jsme si sedli na zastávku a nabírali síly. Nakonec jsme tedy prošli Žďárem a zaregistrovali jsme se, osprchovali, zregenerovali a šli jsme na večerní program. Program ve Žďáru byl ráno a večer na hlavním podiu, které bylo u zimního stadionu. Během dne jsme měli možnost sportovat, poslouchat zajímavé přednášky či vykonat něco dobrého pro město. V sobotu byla také pouť rodin. A program skončil nedělní mší svatou. Ještě bych měl vyjmenovat účastníky našeho pěšího týmu a to byli: Lukáš Deml, Vojta Deml, Vojta Kubáč, Adam Netušil, Lukáš Fibich a Prokop Netušil.

VYSOKOŠKOLÁCI

Vysokoškolské společenství Pardubice

- 3.10.2012** Slavnostní zahájení akademického roku (Veni sancte)
10.10.2012 Mgr. Petr Stejskal - Církev v kanadském stylu
17.10.2012 manželé Žárští - Přes čistotu k lásce
24.10.2012 Mgr. Karel Bejček - Hvězdné nebe a zázrak Země
31.10.2012 Tomáš Randus - Pracoval jsem v Saudské Arábii
7.11.2012 Mgr. Filip Janák - Bible - kniha pro život
14.11.2012 ThLic. Ing. Jiří Heblt - Impulsy k Roku víry
21.11.2012 Ing. Tomáš Fiala - Ohlédnutí za Římem
28.11.2012 Bc. Th. Štefan Brinda - Pokus-omyl (O hledání Boží vůle)
5.12.2012 Mikulášské překvapení
12.12.2012 Ing. Tomáš Chlouba - Nestíhám!! Co s tím?
19.12.2012 PhDr. Radek Martinek - Co to znamená být "katolický"
2.1.2013 Taneční večer
9.1.2013 Výstup na "věž" a pizza

Změna programu vyhrazena

Info: www.signal.cz/spolcopardubice

**Každou středu (v semestru)
mše svatá v 19:30 v kostele sv. Bartoloměje,
po ní následuje program na faře, Kostelní 92**

Kontakt: PhDr. Radek Martinek - radek.norbert@seznam.cz

OSLAVA 20. VÝROČÍ ČINNOSTI OBLASTNÍ CHARITY PARDUBICE

OBLASTNÍ CHARITA
PARDUBICE

V sobotu 6. října oslavila Oblastní charita Pardubice 20. výročí od zahájení své činnosti. Ve 14:00 hod. se konala v kostele sv. Bartoloměje slavnostní děkovná mše svatá, jejímž hlavním celebrantem byl prezident Diecézní katolické charity Hradec Králové Mons. Josef Suchár. Samotná oslava se konala v novém Skautském centru VINICE, kde bylo pro hosty připraveno skvělé občerstvení a bohatý program.

Vzhledem k tomu, že se oslava konala těsně po uzávěrce tohoto čísla, budeme se výročí více věnovat v příštím čísle.

KŘESŤANSKÁ MATEŘSKÁ ŠKOLA

S radostí oznamujeme, že dne 1. září 2012 byla slavnostně otevřena křesťanská mateřská škola v Pardubicích.

Během prázdnin se za finanční podpory pardubických církví a za přispění mnoha dobrovolníků podařila rekonstrukce prostor v salesiánském středisku Don Bosco. Mateřská škola má tedy prostory ve stejné budově jako loni zprovozněná křesťanská základní škola, což jistě přivítají rodiče, kteří mají pro své děti zájem jak o školu, tak školku.

Mateřská škola je plně obsazena, v oddělení je 25 dětí. Zde se jim věnují tři věřící paní učitelky.

Děkujeme tímto pardubické farnosti za stálou podporu, kterou základní škole i mateřské škole NOE věnuje.

Za NOE – Křesťanskou ZŠ a MŠ

MŠE SVATÁ V DOMOVÉ DŮCHODCŮ A SENIORŮ

V Domově důchodců u "kostelíčka" je mše sv.
v kapli ve čtvrtek v lichý týden v 15:00 hod.

V Domově seniorů na Dubině je mše sv.
v kulturní místnosti v 1. patře
ve čtvrtek v sudý týden v 15:30 hod.

BLAHOPŘÁNÍ

19.10 * P. Radek Martinek

17.11 * P. Vladimír Slámečka

POSELSTVÍ PAPEŽE BENEDIKTA XVI. K SVĚTOVÉMU DNI MISÍ

Drazí bratři a sestry,
v tomto roce má oslava Světového dne misí obzvláštní význam. 50. výročí zahájení 2. vatikánského koncilu, zahájení Roku víry a rok biskupské synody na téma „Nová evangelizace“ znovu potvrzuje touhu Církve angažovat se s větší odvahou a zápallem v *missio ad gentes* tak, aby Evangelium mohlo dosáhnout do všech končin země.

Povinnost hlásat Evangelium do všech koutů světa je uložena především biskupům přímo zodpovědným za evangelizaci ve světě, jakožto členům biskupského kolegia, a také duchovním jednotlivých Církví

Pověření hlásat evangelium proto pro duchovního správce nekončí jeho péčí o část Božího lidu jemu svěřenou nebo vysíláním kněží či laiků hnutí *Fidei Donum*. Musí obsáhnout všechny aktivity místní Církve, všechny její složky, zkrátka celé její bytí a celou její činnost. Je třeba pravidelně přizpůsobovat životní styl, plánování pastorační a diecézní organizaci této základní dimenzi bytí Církve, zvláště v našem stále se měnícím světě. Všechny části velké mozaiky Církve musí z pověření našeho Pána silně cítit povolání hlásat Evangelium, aby byl Kristus hlásán všude.

I dnes musí být misie *ad gentes* pevným bodem a paradigmatickým každého církevního úsilí, protože vlastní identita Církve je utvářena vírou v mystérium Boha, který se projevil v Kristu, aby nám přinesl spásu, a posláním o Kristu svědčit a hlásat jej ve světě, dokud on nepřijde. Jako sv. Pavel máme být pozorní k těm, kteří jsou vzdálení, k těm, kteří ještě neznají Krista nebo kteří ještě nezakusili otcovství Boha, při vědomí toho, že misijní „spolupráce zahrnuje nové formy – nejen ekonomickou pomoc, ale také přímé zapojení se“ do evangelizace (Jan Pavel II. - encyklika *Redemptoris Missio*). Oslava Roku víry a biskupské synody o nové evangelizaci bude vhodnou příležitostí znovu rozvíjet misijní spolupráci, zvláště v její druhé dimenzi.

Horlivost při hlásání Krista nás též nabádá ke studiu historie, abychom si uvědomili obtíže, ambice a naděje lidstva, které Kristus musí vyléčit, očistit a naplnit svou přítomností. Jeho poselství je stále aktuální, zapadá do samého jádra historie a může odpovědět na všechnen neklid každé lidské bytosti.

Jednou z překážek rozvoje evangelizace je krize víry, a to nejen v západním světě, ale v celém lidstvu, které však hladově a žízní po Bohu a musí být pozváno a přivedeno k chlebu života a k živé vodě, tak jako Samařanka, která u Jákobovy studně hovořila s Kristem. Jak popisuje evangelista Jan, příběh této ženy je obzvlášť významný (srov. Jan 4, 1-30): potkává Krista, který ji prosí, aby mu

dala napít, ale pak s ní mluví o živé vodě, která může utišit žízeň navždy. Zpočátku žena nechápe, zůstává na materiální rovině, ale pomalu je Pánem přivedena na cestu víry, která ji vede k poznání, že on je Mesiáš. Jak o tom říká sv. Augustin: „poté, co uvítala Krista ve svém srdci, co mohla učinit jiného, než zahodit svůj džbán a běžet do vesnice oznámit dobrou zprávu?“

Setkání s Kristem jako živou osobou, která jediná uspokojí žízeň srdce, nemůže vést k ničemu jinému, než k touze sdílet s ostatními radost z jeho přítomnosti a zvěstovat ho ostatním, aby všichni mohli zakoušet jeho radost. Je nezbytné obnovit nadšení ze sdílení víry, aby se podpořila nová evangelizace společenství a zemí s dlouhodobou křesťanskou tradicí, které ztrácí svůj vztah k Bohu, aby byla znovu objevena radost z víry. Snaha evangelizovat nesmí nikdy zůstat na okraji církevní aktivity a osobního života křesťanů. Naopak ji musí silně zosobňovat a musí zde být vědomí, že oni jsou ti, pro které je Evangelium určeno, a zároveň musí být jeho misionáři.

Jádrem hlásání je stále to samé: Kerygma Krista, který zemřel a vstal pro spásu světa, kerygma Boží absolutní a úplné lásky pro každého muže a ženu, které kulminovalo v seslání jeho věčného a jednorozeného Syna, Pána Ježíše, který nepohrdl přijetím chudoby naší lidské povahy, miloval ji a zachránil ji od hříchu a smrti tím, že nabídl sám sebe na kříži.

Víra v Boha, v tomto projektu lásky představená Kristem, je prvním a nejpřednějším darem a tajemstvím, které musí být přivítáno srdcem a životem, a za nějž musíme stále děkovat Bohu. Víra však je darem, který nám byl dán, aby byl sdílen, je to hřívna darovaná proto, aby nesla plody; je to světlo, které nesmí být nikdy ukryto, ale musí osvětlovat celý dům. Je to nejdůležitější dar, který byl stvořen pro nás v našich životech a který si nemůžeme nechat pro sebe.

„Běda mi, kdybych nehlásal Evangelium!“ říká apoštol Pavel. Toto slovo má silnou odezvu pro každého křesťana a každou křesťanskou komunitu na všech kontinentech. Mnoho kněží, řeholníků a řeholnic ze všech částí světa, četní laici a dokonce celé rodiny opouštějí svou domovinu a své místní komunity a odcházejí do jiných Církví svědčit a hlásat jméno Krista, v němž lidstvo nachází spásu.

„Ó Pane, doprovázej své misionáře v zemích, které mají být evangelizovány, dej jim do úst správná slova a požehnej jejím činností.“ Ať Panna Maria, matka Církve a hvězda evangelizace doprovází všechny misionáře Evangelia.

Vatikán 6. ledna 2012 Slavnost Zjevení Páně
(redakčně zkráceno)

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č. 3 / 2012

VELKÉ POSTAVY DUCHOVNÍ HUDBY – J. S. BACH

3. ČÁST: VÝMAR - KÖTHEN

V minulém dílu jsme opustili J. S. Bacha v roce 1708, kdy nastoupil službu u výmarského vévody Viléma Ernsta. Jeho postavení u dvora bylo dobré, včetně finančního zajištění. Bach měl povinnost komponovat kantáty pro bohoslužby a stal se i koncertním mistrem tamní kapely, čítající 20 členů. Pomýšlel i na kapelnické místo zdejšího kůru, avšak po smrti kapelníka zdejšího kůru Dreseho jmenoval vévoda na tento post Dreseho juniora, jenž byl průměrným hudebníkem. Bach byl opomenut a jelikož byl již tehdy renomovaným varhaním virtuosem a improvizátorem, začal pomýšlet na změnu působiště. Do této periody Bachova života patří pověstná epizoda, kdy byl roku 1717 pozván k uměleckému souboji s francouzským varhaníkem Luisem Marchandem, jenž sklídl u krále v Drážďanech obrovský úspěch. Bach se tam tedy vydal a přesto, že bylo vše domluveno, souboj se nemohl uskutečnit, neboť Marchand v tichosti narychlo odcestoval. To může posloužit jako doklad o Bachově umělecké proslulosti. V této situaci přichází nabídka knížete Leopolda z Anhalt – Köthenu na místo kapelníka, jejíž přijetí znamená rozchod s Výmarem. Lze se jen dohadovat, jak závažné důvody vedly Bacha přijmout místo na reformovaném dvoře a ve světské službě, kde bylo minimální uplatnění pro varhanního virtuosa a improvizátora Bachova formátu. Přesto či právě proto znamenalo toto šestileté období zásadní zlom ve skladatelské tvorbě. Dosavadní Bachovu tvorbu tvoří téměř výlučně hudba duchovní a varhanní, již musíme počítat též za duchovní, vzhledem k častému zpracování protestantských chorálů a celkovému hudebnímu charakteru. Kantáty a moteta dovedl Bach, zvláště ve výmarském období, k velké formální a skladebné vytříbenosti a varhanní skladby, především fugy psal celý dosavadní život a po köthenském období se v Lipsku k nim vrátil a dovedl je k technické i obsahové dokonalosti.

Nelze tedy říci, že by období šestileté služby v převážně světské hudební sféře znamenalo ústup hloubky hudebního obsahu a kompozičního zpracování, ba právě naopak. Köthenský kníže Leopold byl hudebně vzdělán, dokonce podnikl spolu s renomovaným hudebním teoretikem J. Heinchem cestu po Itálii, aby ho zasvětil do tamějšího hudebního světa. Ve své kapele hrál na housle a Bachovi dopřál uměleckou svobodu. Toto v osobním i uměleckém životě velmi šťastné období bylo

zakaleno bolestí ze smrti Bachovy první manželky, o níž se dozvěděl na cestě z Karlových Varů. Bachovi bylo šetatřicet, a tak se následující rok oženil s dcerou dvorního trubače Annou Magdalenou Wülkenovou. Ta byla nejen výbornou manželkou a matkou Bachových dětí, ale byla i hudebně vzdělaná, velmi dobře zpívala. Opisovala též Bachovy skladby a to tak, že v některých případech byly pochyby, jestli se nejedná o Bachův rukopis. Ostatně pro ni napsal skladatel dvě knížky klavírních skladeb, z nichž jedna je v hudební pedagogice hojně používaná Knížka pro Annu Magdalénu Bachovou.

Skladby tohoto období se nesou ve znamení průlomu italských hudebních forem, především koncerta grossa a koncertu. Bach však tyto formy, zvláště v Braniborských koncertech, houslových a cembalových koncertech obdařil svým originálním přístupem a charakteristickou hloubkou hudebního obsahu.

Přestože se jedná o světský hudební žánr, hudba nedává zapomenout na duchovní kořeny autora a reflektuje celý předchozí skladatelův vývoj. V tomto období ještě vznikají Sonáty a partity pro housle sólo, Šest suit pro sólové violoncello a 1. díl Dobře temperovaného klavíru, skladby jež jsou dodnes považovány za vrcholné co do kompozičního mistrovství a obsahové hloubky i coby nejvyšší interpretační úkol umělců. V roce 1720 se pokoušel Bach získat místo varhaníka na prestižním kůru sv. Jakuba v Hamburku, kam kdysi Bach jako mladík putoval za hrou proslulého J. A. Reinkena. Tento již téměř stoletý, ale velmi bystrý muž, dříve obávaný kritik, nyní po vyslechnutí Bachovy rozsáhlé improvizace (údajně půlhodinové) na chorál „Při řeckách babylónských“ prohlásil: „Myslel jsem, že toto umění vymřelo, ale ve Vás žije.“ Ač byl tedy Bach jasným favoritem konkursu, místo dostal jistý velmi průměrný hudebník, jenž ale daroval předtím kostelu 4000 marek. Nás ve 21. století to ani nemůže překvapit.

Zřejmě by ale Bach nebyl v Hamburku spokojen, poněvadž finanční situace tu nebyla dobrá, magistrát odmítal platit sbor, bez kterého by se sotva obešel, a také subvence se neustále ztenčovaly.

Pravděpodobně by tu také musel čelit brzy sporům, které by mu ubíraly síly k umělecké tvorbě.

Příště - část čtvrtá - Lipsko

Jiří Kuchválek - regenschori

Apoštolským listem *Porta fidei* vyhlásil Svatý otec Benedikt XVI. Rok víry. Jeho oslava začne 11. října 2012 a skončí 24. listopadu 2013 v den slavnosti Ježíše Krista Krále.

Začátek Roku víry se shoduje s výročním dvou významných událostí, které zanechaly v životě církve naší doby výraznou stopu. Jde o padesáté výročí zahájení II. vatikánského koncilu, svolaného blahoslaveným papežem Janem XXIII. (11. října 1962), a dvacáté výročí vyhlášení „Katechismu katolické církve“, který dal církvi blahoslavený papež Jan Pavel II. (11. října 1992). Rok víry vyhlásil papež Benedikt XVI. z toho důvo-

ROK VÍRY 2012 2013

du, aby inspiroval věřící k hlubšímu zamyšlení nad tím, co je pramenem jejich vztahu k Bohu. „Jedině skrze víru roste víra,“ napsal Svatý otec v apoštolském listě, jímž tematický rok vyhlásil. „Již od samého začátku své služby jsem jako nástupce svatého Petra mluvil o nutnosti znovu objevit cestu víry a s novou intenzitou ukazovat radost a nadšení ze setkání s Kristem,“ uvedl dále Svatý otec. Během Roku víry se po celém světě chystají přednášky, rozjímání a další akce, které mají obrátit pozornost k víře, jež v dnešním světě prochází zjevnou krizí. Naposledy byl tématu víry věnován rok 1968.

PASTÝŘSKÝ LIST KRÁLOVÉHRADECKÉHO BISKUPA K ZAHÁJENÍ ROKU VÍRY

Bratři a sestry v Kristu, ve čtvrtek spolu s věřícími z celého světa vstoupíme do Roku víry, který vyhlásil Svatý otec Benedikt XVI. I nás v královéhradecké diecézi tím vyzývá, abychom po celý rok obraceli svou pozornost k víře. Vede ho k tomu poznání, jak velké množství věřících dnes prochází její hlubokou krizí. Rokem víry zároveň oslavíme 50. výročí zahájení Druhého vatikánského koncilu a 20. výročí vydání Katechismu katolické církve, který je jeho plodem. Právě katechismem bychom měli v Roce víry zvláště pozorně listovat.

Mnozí z nás berou víru jako něco automatického a přestávají o ni kvůli tomu pečovat. Soustředí se na vnější aktivity, křesťanskou službu, ale už ne tolik na jejich zdroj. Rok víry nás má k tomuto zdroji vrátit a pomoci nám, aby nevyhasl, ale naopak sílil.

Svatý otec ve svém apoštolském listě *Brána víry (Porta Fidei)*, kterým tento mimořádný rok vyhlásil, vybízí věřící z celého světa, aby se semkli kolem něho, Petrova nástupce, a následující období spolu s ním prožili jako čas Boží milosti. Abychom všichni společně překročili práh brány víry. Ta je z Boží vůle skrze křest otevřena pro všechny lidi, ale je na každém z nás, abychom se zvedli a vstoupili do ní.

Vyhlášením Roku víry nás Petrův nástupce vede k tomu, abychom všichni znovu objevili cestu k víře v trojjediného Boha, nadšeně se radovali ze setkání s Ježíšem Kristem a skrze něj se znovu obrátili k Otci. Začínající období je také výzvou, abychom svou víru oživovali láskou a vydávali skrze ni svědectví křesťanského života. Pokud svou víru takto obnovíme, vrátí se nám nadšení pro šíření Evangelia a pro novou evangelizaci, kte-

ré křesťané zvláště v Evropě často ztrácejí.

K plodnému a důslednému prožití Roku víry je třeba upřímně vyznávat své „Věřím!“ v srdci každého křesťana, v rodinách, v kostelech, v řeholních a farních společenstvích, ale i v zaměstnání či ve škole. Kněžím by v tomto období měla zvláště ležet na srdci starost o pastorační aktivity a mimořádná péče o liturgii, zejména o Eucharistii, která je vrcholem a zdrojem života církve i víry každého jednotlivce.

Petrův nástupce nás vybízí, abychom v nadcházejícím roce každý znovu objevili obsah své víry. Abychom ji přijímali a vyznávali intenzivně, s novým odhodláním, s důvěrou a radostí. Abychom ji vkládali do svých modliteb a žili podle ní i ve všedním, každodenním životě.

V souladu s výzvou Svatého otce se tedy dnes z celého srdce obracím na Vás, milovaní věřící v naší královéhradecké diecézi. Pastorační úsilí ať se zaměří v první řadě na text vyznání víry a na mimořádnou důležitost Katechismu katolické církve. Vyhlášení Roku víry při příležitosti výročí jeho vydání není náhoda. Svatý otec ve svém apoštolském listě zdůrazňuje, že právě katechismus je „bezpečnou normou pro vyučování víře“ (srv. *Porta Fidei*, 11). Je to text katechismu, podle čeho můžeme s jistotou rozlišovat, zda je naše víra zdravá. Kdo se staví odmítavě ke katechismu, nemůže o sobě říci, že přijímá a žije katolickou vírou. Vždyť předmětem naší víry je i učitelský úřad církve. Katechety v naší diecézi proto vybízím, aby se jejich pastorační úsilí při novém hledání, studiu a výuce víry v tomto období opíralo právě o text tohoto katechismu.

Vás všechny věřící v královéhradecké diecézi
(Pokračování na stránce 13)

ROK VÍRY

(Pokračování ze stránky 12)

chci dnes povzbudit, abyste se nebáli překročit práh brány víry. Otevřená je pro všechny. Zatímco víra sama o sobě je Božím darem, akt víry, překročení prahu této brány, je výsledkem lidské vůle. A protože společně tvoříme Kristovu církev, toto naše počínání je nejen úkonem osobním, ale i společenským. Abychom rozumem i vůlí mohli přijmout obsah víry, je nutné se v ní důsledně zdokonalovat a vzdělávat, hovořit o ní a poznávat tak Boha, v kterého věříme. Víra v Boha, který je láska, je nerozlučně spojena právě s láskou a nemůžeme ji oddělit od jednání a skutků (srv. Jak 2,14-18).

V závěru apoštolského listu *Porta Fidei* Svatý otec připomíná událost zachycenou ve 2. listě Ti-

moteovi: Když svatý Pavel cítil, že se blíží jeho smrt, prosil svého žáka Timoteje, aby nezlenivěl ve víře a aby o ni usiloval se stejnou vytrvalostí, s jakou to činil, když byl ještě chlapcem (srv. 2,22 a 3,15). Snažme se tedy na svou víru po celý nastávající rok nahlížet nově, s dychtivostí dítěte, které vidí mnoho věcí poprvé.

S vděčností a oddaností Petrovu nástupci svěřuji spolu s ním tento čas milosti do rukou Matky Boží a ze srdce Vám všem na jeho začátku žehnám!

Váš biskup
+ Mons. Jan Vokál

V Hradci Králové o památce svatých andělů strážných, dne 2. října 2012

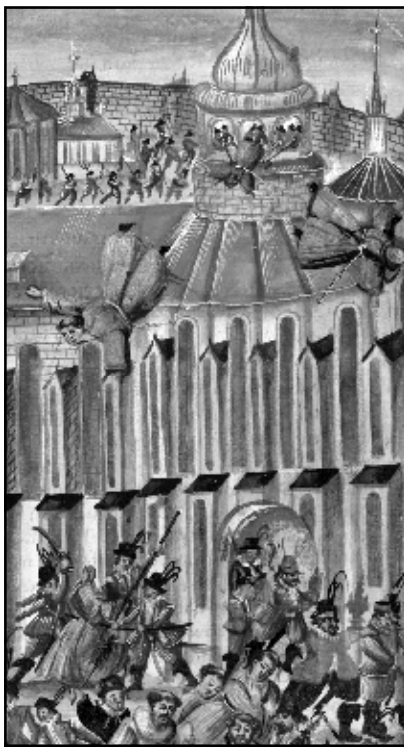
RŮZNÉ

ČTRNÁCT PRAŽSKÝCH MUČEDNÍKŮ

Pražští mučedníci byli bratři fran-tiškáni, kteří roku 1604 obsadili trosky kláštera u Panny Marie Sněžné a začali ho renovovat. Po-cházeli z různých evropských národů - Itálie, Německa, Španělska, Holandska a dalších, prožili však již nějaký čas na našem území – přišli do Prahy z Brna a Olomouce – a ovládali téměř všichni češtinu.

Za doby vpádu pasovských vojsk do Čech roku 1611 byli nařčeni z kolaborace s katolickým vojskem, na masopustní úterý 15. února 1611 do jejich kláštera vtrhla pražská lůza a bratry bez milosti pobila. Jejich těla zůstala několik dní pohozena na svých místech, až v sobotu byli pohřbeni v křížové chodbě kláštera a později v kapli sv. Michala.

Již krátce po jejich smrti začala být jejich památka slavena pravidel-

ně nějakou formou pobožnosti. První kroky k jejich blahorečení byly učiněny již v 17. století. Proces blahorečení byl znovu zahájen v 30. letech 20. století, na 40 let byl přerušen komunistickým režimem a obnoven byl až po roce 1989. V sobotu 13. října bude hlavním celebrantem kardinál Angelo Amato, prefekt Kongregace pro svatořečení.

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Neděle	Setkání u kafe	farní kavárna	po mši sv. v 9:00
	Modlitba Večerních chval	kostel sv. Bartoloměje	po večerní mši sv.
Úterý	Adorace (po večerní mši sv.)	kostel sv. Jana	18:30 - 19:30
Středa	Mše svatá v kapli v nemocnici	Vstupní budova - 1. patro	15:00 hod.
Pátek	Setkání pro předškoláky - Spojil	p. Kučerová (604 559 668)	09:00 hod.
	Ministrantská schůzka	fara	16:00 hod.

KALENDÁŘ

A K C E

Ne 14.10.	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
	Žehnání misijních výrobků	kostel sv. Václava klášterní kostel	8:30 hod. 10:00 hod.
	Přednáška o Koreji I.	farní sál	16:00 hod.
Po 15.10.	Přijímání intencí na měsíc listopad	fara	od 08:00 hod.
So 20.10.	Misijní modlitební most	kostel sv. Bartoloměje	21:00 hod.
Ne 21.10.	MISIJNÍ NEDELE	kostel sv. Bartoloměje	9:00 hod.
	Beseda s ředitelem PMD	kostel sv. Bartoloměje	10:15 hod.
	Misijní modlitební most dětí, beseda	farní sál	15:00 hod.
	Sbírka na misie		
Po 22.10.	Památka blahoslaveného Jana Pavla II.		
St 24.10.	Třídění známek pro misie	Oblastní charita - V Ráji	15:00 hod.
Čt 25.10.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Ne 28.10.	Změna času		
	Státní svátek		
St 31.10.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00 - 18:00
Čt 01.11.	Slavnost Všech svatých	kostel sv. Bartoloměje	18:00 hod.
	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	08:00 - 18:00
Pá 02.11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé		
	Dušičková pobožnost	Hl. hřbitov - boční vchod	16:30 hod.
	Dušičková pobožnost + mše svatá	Pardubičky - hřbitov	16:30 hod.
	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00 - 18:00
So 03.11.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
Čt 08.11.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Setkání Pastorační rady	farní sál	19:00 hod.
So 10.11.	Udílení svátosti nemocných	kostel sv. Bartoloměje	9:00 hod.
Ne 11.11.	Sbírka na plošné pojištění II.		
St 14.11.	Seniorklub	farní sál	14:30 hod.
Čt 15.11.	Přijímání intencí na měsíc prosinec	fara	od 08:00 hod.
Pá 16.11.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti		
So 17.11.	Státní svátek		
Ne 18.11.	Koncert VUS	kostel sv. Bartoloměje	16:00 hod.
Po 19.11.	Pondělní večery - přednáška o restitucích	kostel sv. Jana Křtitele	18:30 hod.
Čt 22.11.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Ne 25.11.	Slavnost Ježíše Kráse		
	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		

INZERÁT

Nabízíme podnájem pracujícím mužům nebo studentům v Pardubicích. Tel: 776 178 844

Vydává: Římskokatolická farnost - arciděkanství Pardubice, Kostelní 92, 530 02 Pardubice.

Kontakt: tel.: 466 769 260, P. Antonín Forbelský: 731 598 842,

e-mail: farpar@volny.cz, web: <http://www.farnost-pardubice.cz>